

ΕΞΩΔΙΚΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ – ΕΠΙΦΥΛΛΕΙΣ

ΝΟΜΙΜΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

(κοινοποιουμένη διά συστημένης επιστολής)

Τοῦ..... κατοίκου, ὁδός

ΠΡΟΣ: Κον. Νικόλαον Φίλη, ἐδρεύοντα ἐν Ἀμαρουσίῳ Ἀττικῆς, ὁδός Α. Παπανδρέου 37, Ὑπουργεῖον Παιδείας.

Ἐπειδὴ τυγχάνω πατὴρ ἀνηλίκων τέκνων, μαθητῶν τοῦ Σχολείου, διὰ τὴν ἀρτίαν ἐκπαίδευσιν τοῦ ὁποίου καὶ δὴ τὴν θρησκευτικὴν τοιαύτην κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Πίστιν ἔχω ἄμεσον προσωπικόν δικαίωμα καὶ ἐνδιαφέρον, ἐπληροφόρηθην μετὰ μεγίστης ἀγανακτήσεως τὴν δημοσίᾳ ὑφ' ὑμῶν ἐκπεφρασθεῖσαν πρόθεσιν ἀφ' ἐνός πρὸς μείωσιν τῶν διδακτικῶν ὠρῶν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἀφ' ἐτέρου διὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος στό ἐπίπεδόν τῆς θρησκευτολογίας, ἥτοι τῆς ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν προσλήψεως γνώσεων καὶ ἐτέρων θρησκευτῶν καὶ δογμάτων. Ὡστόσο, οἱ προθέσεις σας αὐτές πρωτίστως προσκρούουν στὶς ἀκόλουθες διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Νόμου:

α) Στό ἄρθρον 13 πάρ. 1 Σ., ὀρίζον ὅτι: «Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαράβιαστος».

β) Στό ἄρθρον 16 πάρ. 2 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τό ὅποιον: «Ἡ παιδεία ἀποτελεῖ βασική ἀποστολή τοῦ Κράτους καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν ἠθική, πνευματική, ἐπαγγελματική καὶ φυσική ἀγωγή τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴ διάπλασή τους σέ ἐλεύθερους καὶ ὑπεύθυνους πολῖτες».

γ) Στό ἄρθρον 2 τοῦ Πρώτου Πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρωπου, κατὰ τό ὅποιον: «Οὐδεὶς δύναται νά στερηθῆ τοῦ δικαιώματος ὅπως ἐκπαιδευθῆ. Πᾶν κράτος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἀναλαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ καθηκόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐκπαίδευσως θὰ σέβεται τό δικαίωμα τῶν γονέων ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν ταύτην συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικὰς καὶ φιλοσοφικὰς πεποιθήσεις».

Πλήρης ἀνάλυσις τῶν συγκεκριμένων ὡς ἄνω διατάξεων καὶ παράλληλα ἡ ρητὴ ἐπιβεβαίωσις τῆς νομικῆς ὑποχρέωσως τοῦ κράτους καὶ τῶν ὀργάνων του καὶ δὴ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νά συμβάλλῃ διὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς διαδικασίας πρωτίστως στήν διαμόρφωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν ἑλληνοπαίδων, ὡς νομίμου καὶ δὴ ἀνθρωπίνου δικαιώματος, ὅπως ἐπιβάλλεται ἀπό τό Σύνταγμα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασιν τῆς Ρώμης περὶ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων περιέχεται στήν 3356/1995 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πρὸς τὴν ὁποίαν ὑπέχετε – καὶ σεῖς προσωπικῶς – τὴν νομικὴ ὑποχρέωσιν συμμορφώσεως καὶ ἐφαρμογῆς (κατ' ἄρθρον 95 πάρ. 5 Σ.), ἔχει κριθεῖ καὶ δὴ ἐν σχέσει ὡς πρὸς τὰ ἄνωτέρω εὐαίσθητα ζητήματα ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως πού διανοεῖστε νά ἐγγίχετε, ὅτι: «Ἐπειδὴ ἀπό τίς πῖό πάνω διατάξεις, ἐρμηνευόμενες σέ συνδυασμὸ μετὰξὺ τους, (...) συνάγεται ὅτι σκοπός τῆς παρεχομένης, στὰ σχολεῖα, παιδείας εἶναι, μετὰξὺ ἄλλων, καὶ ἡ ἀνάπτυξιν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς διδασκαλίας, στήν ὁποίαν, κατὰ τεκμήριον, ἐν ὄψει τῶν ἐκτεθέντων, ἀποβλέπουν οἱ γονεῖς τῶν ἀντλῶντας ἀπό τό πῖό πάνω ἄρθρον 13 τοῦ Συντάγματος, τό δικαίωμα, πού εἶναι, ὡς ἀναφέρθηκε, καὶ διεθνῶς κατοχυρωμένο, μέ τίς ὡς ἄνω διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης, νά καθορίζουν οἱ ἴδιοι τὴν θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν τέκνων τους, σύμφωνα μέ τίς δικές τους θρησκευτικὰς πεποιθήσεις. Ὑπό τὴν ἐννοία αὐτὴ καὶ προκειμένου νά τύχει ἐφαρμογῆς ἡ διάταξιν τοῦ ἄρθρου 16 πάρ. 2 τοῦ Συντάγματος, προκειμένου δηλαδὴ νά «ἀναπτυχθεῖ» ἡ θρησκευτικὴ συνείδησιν

τῶν μαθητῶν σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Πίστης, οἱ μαθητές εἶναι ὑποχρεωμένοι νά μετέχουν στίς σχολικές ἐκδηλώσεις, ὅπως εἶναι ἡ καθημερινή προσευχή καί ὁ ἐκκλησιασμός καί νά παρακολουθοῦν τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, τό ὁποῖον, ὅπως εἶναι αὐτονόητο, ἐν ὄψει τῶν ἐκτεθέντων, πρέπει νά διδάσκεται στά σχολεῖα σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς θρησκείας (βλ. ΣτΕ 3533/86) καί ἐπί ἱκανόν ἀριθμόν ὥρων διδασκαλίας ἐβδομαδιαίως».

Σημειωτέον ὅτι ὅλες οἱ κυβερνήσεις στό κράτος ἔχουν συμμορφωθεῖ πρός τήν ἄνω ἀπόφαση, δεδομένου ἀκριβῶς ὅτι ἡ θρησκευτική συνειδησις τῶν Ἑλλήνων καί τῶν τέκνων τους εἶναι ἀπολύτως ἀπαραβίαστος. Οὐδεῖς δύναται νά ἐπεμβαίνει σ' αὐτήν καί δῆ κατά τούς ἄνωτέρω τρόπους πού προσεγγηγεῖτε. Ἐπίσης, ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου ὁμιλεῖ περί ἱκανόν ἀριθμόν «ὥρων» καί ὄχι «ῶρας» διδασκαλίας.

Ἐκ τῶν προεκτεθεισῶν λοιπόν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καί τοῦ ὑπερνομοθετικῆς ἰσχύος Α' Προσθέτου Πρωτοκόλλου τῆς ΕΣΔΑ, ἐν συνδυασμῷ πρός τήν ρητή καί ἀπολύτως δεσμευτική γιά τό κράτος – καί ὑμᾶς προσωπικῶς – ἐρμηνεῖα αὐτῶν δυνάμει τῆς ὡς ἄνω 3356/1995 ἀποφάσεως τοῦ ΣτΕ, προκύπτει σαφῶς καί ἀμέσως ὅτι ἔχω τό ἀπόλυτο δικαίωμα ἐναντι τόσοσ ὑμῶν προσωπικῶς, ὅσον καί τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, τό ὁποῖον διοικεῖτε ἀπό τήν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων, νά ἀπαιτῶ νά σέβεσθε τό δικό μου προσωπικό καί ἀτομικό δικαίωμα νά ἐξασφαλίζῃ τό κράτος τήν μόρφωσιν καί τήν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων μου συμφώνως πρός τάς ἰδίας ἐμοῦ θρησκευτικᾶς πεποιθήσεις, ἤτοι ἀποκλειστικῶς ἐπί τῷ τέλει τῆς ὀρθῆς διαμορφώσεως τῆς θρησκευτικῆς των συνειδήσεως ὡς Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ὡς δ' ἀμέσως καδίσταται ἀντιληπτόν, τό δικαίωμά μου τοῦτο ἐξ ὀρισμοῦ ἀποκλείει τήν περίπτωσιν τῆς προσλήψεως ἐκ μέρους τῶν τέκνων μου πάσης γνώσεως σχετικῆς πρός πᾶσαν ἐτέραν θρησκείαν ἢ δόγμα, παραβιαζομένης ἄλλως τῆς ὑπό διαμόρφωσιν θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν ἀνγλίκων τέκνων μου καί τοῦ ἀτομικοῦ δικαίωμάτός μου, ὡς καί τῶν λοιπῶν γονέων «ὅπως ἐξασφαλίζωσι τήν μόρφωσιν καί ἐκπαίδευσιν ταύτην συμφώνως πρός τάς ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικᾶς πεποιθήσεις».

Ὡς ἐκ τούτου, ἐάν ἐν τέλει ὑλοποιήσετε τήν ὡς ἄνω ἐκπεφρασθεῖσαν πρόθεσίν σας, εἰς τρόπον ὥστε τά τέκνα μου νά καλοῦνται νά διδάσκονται τό περιεχόμενο ἢ τά δόγματα πάσης ἐτέρας θρησκείας ἢ δογματικῆς αἰρέσεως (π.χ. τῆς παναιρέσεως τοῦ ρωμαιοκαθολικισμοῦ), δυστυχῶς δέν θά μοῦ ἀπομένει παρά νά προσφύγω στήν Δικαιοσύνη ἐναντίον ὑμῶν προσωπικῶς, ὡς καί παντός ἐτέρου ὑπευθύνου πρός ἀποκατάστασιν τῆς ἀμέσως ἐπαπειλουμένης ἠθικῆς βλάβης ἐμοῦ καί τῶν τέκνων μου. Τονίζεται δέ ὅτι τό ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσωποπαγές τῆς ἀστικῆς εὐδύνης συνδέεται ἀρρήκτως μέ τό εἶδος τοῦ πρός παραβίασιν διακινδυνευομένου δικαίωμάτός μας, ἤτοι μέ τόν χαρακτήρα τούτου ὡς ἀπολύτου, θεμελιώδους, ἀπαραβίαστου ἀτομικοῦ καί ἀνθρωπίνου. Διά ταῦτα καί ρητῶς ἐπιφυλλαττόμενος παντός νομίμου δικαίωματος ΚΑΛΩ ὑμᾶς ὅπως προβῆτε σέ ρητή δημόσια ἀνάκληση τῶν ὡς ἄνω ἐξαγγελιῶν σας καί μεριμνήσετε ἀφ' ἐνός νά διατηρηθῇ καί ἐνισχυθῇ ἔτι περαιτέρω ὁ ὁμολογιακός χαρακτήρ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν γιά τούς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς Ἑλληνόπαιδες καί νά ἀπέχετε πάσης ἐνεργείας, ἡ ὁποία θά συνεπήγετο τήν κατάπτωση τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος σέ μάθημα θρησκευτολογίας ἢ διά τῆς προσθήκης σ' αὐτό γνώσεων ἐτέρων θρησκείων ἢ δογμάτων καί ἀφ' ἐτέρου νά αὐξήσετε τίς ὥρες διδασκαλίας τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος, ὥστε νά διδάσκεται καθημερινῶς σέ ὅλες τίς τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ, τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου, καδ' ὅτι μόνον οὕτω δύναται νά ἐπιτευχθῇ αποτελεσματικῶς ὁ ὡς ἄνω προβλεπόμενος στόν Νόμο σκοπός τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως στά ἐλληνόπουλα.

Ἀθήναι, τῆ 16ῃ Μαΐου 2016

Ὁ (Η) ἐξωδίκως δηλῶν (οὔσα) - προσκαλῶν (οὔσα)